

ת"פ (ראשון לציון) 73492-06-23 - מדינת ישראל נ' אולג ריאבי

ת"פ (ראשון-לציון) 73492-06-23 - מדינת ישראל נ' אולג ריאבי שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 73492-06-23

מדינת ישראל

נגד

אולג ריאבי (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[20.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום מתוקנים שצורפו יחדיו, כפי שיפורטו להלן:

ת"פ 73492-06-23 (להלן: "התיק העיקרי") -

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר הנאשם בהוסטל לדרי רחוב בראשון לציון (להלן: "ההוסטל").

ביום 24.2.2023 החל משעה 07:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם להוסטל והחל לצעוק ולהשתולל. באותן הנסיבות ניגש אליו מאבטח המקום (להלן: "המאבטח"). או אז אמר לו הנאשם: "אני אגרום למישהו להיות פצוע", והוסיף שאם זה לא יקרה בִּפְנֵים, זה יקרה בחוץ. מיד ובסמוך לכך יצא הנאשם משער ההוסטל.

בסמוך לכך החל הנאשם לקלל את המאבטח מבעד לשער. או אז ניגש הנאשם למשאית שהייתה בשימוש אותה עת, הביא ממנה סכין והחל מנופף בה, תוך שבעט בשער ההוסטל ובעט בו, ואמר "אני א*יין אתכם", ועזב את המקום. בהמשך למתואר, בשעה 08:45 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם אל העובדת הסוציאלית של ההוסטל, ובמהלך השיחה אמר לה: "אני רוצה היום לפגוע במישהו".

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ת"פ 56123-02-24 (להלן: "התיק המצורף" או "תיק המעצר") -

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.2.2024 בשעה 02:30 או בסמוך לכך, עת עבד ג"ט (להלן: "המתלון") במכולת ברחוב הרצל בראשון לציון (להלן: "המכולת"), הגיע הנאשם למכולת וניגש אל עבר מדפי המכולת.

באותן הנסיבות נטל הנאשם בקבוק אלכוהול והכניסו למעילו. או אז ניגש המתלון לנאשם ואמר לו כי אין מכירת אלכוהול. בתגובה אמר הנאשם: "טוב לפחות ניסיתי", החזיר את הבקבוק למקום ויצא מהמכולת. בהמשך לאמור לעיל, בשעה 07:43 או בסמוך לכך, חזר הנאשם למכולת, ניגש לעבר המדפים, נטל שתי קופסאות טונה והכניסן לכיסיו. מיד ובסמוך ניגש המתלון לנאשם וביקש ממנו להוציא את הקופסאות מהכיסים. בתגובה אמר הנאשם למתלון: "אתה לא בעל החנות ואם אני ארצה אני אקח מפה הכל". המתלון ביקש מהנאשם מספר פעמים לצאת מהמכולת, אולם הנאשם לא נענה לבקשתו.

באותן הנסיבות הגיע למקום דימה אשכנזי (להלן: "דימה") וניסה להרגיע את הנאשם. אז ניגש הנאשם לעבר הכניסה, נטל שני כריכים מהמדף, הסתובב לאחור, דחף את דימה באמצעות ידו תוך שהפיל את הכריכים, והושיט את ידו אל עבר הדלפק מעל הלוקוחות שעמדו בתור לקופה.

בנסיבות אלו תפס המתלון את הנאשם בעודו עומד מאחוריו, תוך שלפף זרועותיו סביב צווארו, ומשך את הנאשם מחוץ למקום עד אשר נפלו השניים ארצה.

בהמשך יצא דימה מהמכולת וניגש אל עבר הנאשם והמתלון יחד עם אחר, והם הפרידו בין השניים. אז אמר הנאשם למתלון: "אני אפגע בך", ובעודו עוזב את המקום אמר הנאשם לדימה כי הוא הולך לביתו להביא סכין.

בהמשך לאמור הגיע למקום בעל המכולת, והמתלון גולל בפניו על אודות האירוע. בשעה 08:09 או בסמוך לכך, עת היו בעל המכולת ודימה בכניסה למכולת, חזר הנאשם למקום בעודו אוחז בידו סכין שאורכה הכולל 20 ס"מ ואורך להבה 15 ס"מ (להלן: "הסכין") וניסה להיכנס למכולת.

מיד ובסמוך חסם דימה את כניסת הנאשם למקום והרחיק אותו לאחור באמצעות ידיו. אז חתך הנאשם באמצעות הסכין ארגז בקבוקי מים שהיה בכניסה למקום. בהמשך ניגש הנאשם לעבר בעל המכולת וניסה שוב להיכנס למקום תוך שדחף אותו וצעק לעבר המתלון כי יהרג אותו וידאג לכך שהוא לא יהיה עוד בעולם.

בנסיבות אלה, תפס דימה את הנאשם בידו תוך שהרחיק אותו לאחור ולקח מידו את הסכין. אז ניגש שוב הנאשם לעבר הכניסה למכולת, ובעל המכולת חסם את כניסתו, ודחף אותו עם ידו לאחור, בעוד דימה נכנס למכולת והניח שם את הסכין.

בהמשך לאמור יצא דימה מהמקום, החל להכות את הנאשם במספר מכות אגרופים עם ידו והפיל אותו ארצה. בהמשך עזר דימה לנאשם להתרומם ושוחח עימו יחד עם בעל המכולת.

בהמשך יצא המתלון מהמכולת והנאשם התקרב לעברו מספר פעמים, בעוד דימה ובעל המכולת מפרידים ביניהם. באותן הנסיבות הניף הנאשם את ידו אל עבר גופו של המתלון. בתגובה, אגרף המתלון את ידו בסמוך לפניו והכה את הנאשם במכת אגרופים לצד פניו. באותן הנסיבות הכה הנאשם את המתלון באגרופים לצד פניו, והשניים נפלו ארצה. בהמשך בעט המתלון עם רגלו בראשו של הנאשם. מיד ובסמוך התרומם הנאשם על ברכיו, הכה את המתלון במספר אגרופים לצד פניו, עד אשר תפס המתלון בראשו וברגלו של הנאשם, אז הפרידו דימה ובעל המכולת בין השניים, והנאשם עזב את המקום.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
התנהלות ההליך המשפטי, ההסדר הדיוני ותסקיר שירות המבחן
אישור המסירה לדיון בתיק העיקרי שנקבע ליום 18.10.2023 חזר בציון הערה "לא ידוע במען". דיון זה נדחה לפי החלטת בית המשפט בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", והמאשימה נדרשה לזמן את הנאשם לדיון הנדחה במסירה אישית.
לדיון ביום 27.12.2023 התייצב הנאשם, ולבקשתו, נדחה הדיון ומונתה הסנגוריה הציבורית לייצגו.
לדיון מיום 7.2.2024 הנאשם הובא כשהוא עצור. ב"כ הנאשם ביקש דחייה מאחר שעד לדיון לא הצליח ליצור קשר עם הנאשם, שכן הנאשם איבד את מכשיר הטלפון שלו, והדיון נדחה כבקשתו.
ביום 12.2.2024 הגיש הנאשם בקשה לשלבו בבית המשפט הקהילתי. לאור עמדת המאשימה התבקש שירות המבחן לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי.
ביום 31.3.2024 הגיש שירות המבחן תסקיר שלפיו בשלב זה אין אפשרות לערוך לנאשם בדיקת התאמה, מאחר שהוא נעצר במסגרת תיק חדש שנפתח נגדו, תיק המעצר.
בדיון ביום 15.4.2024 הודיע ב"כ הנאשם כי עניין שילוב הנאשם בבית המשפט הקהילתי מושהה, עד לאחר שיוחלט בתיק המעצר אם הנאשם ישוחרר לחלופת מעצר או יישאר עצור.
בדיון ביום 5.5.2024 הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בתיק המעצר.
בדיון ביום 10.6.2024 תוקן כתב האישום בתיק העיקרי, הנאשם הודה והורשע בעבירה בתיק העיקרי, וכן צירף את העבירות בתיק המעצר. לבקשת הנאשם ובהסכמת המאשימה נדחו הטענות לעונש לשם הידברות בין הצדדים. מאז נדחה הדיון פעם נוספת לפי בקשת הנאשם לשם שקילת הצעת המאשימה לעניין עונש מוסכם, אך מאחר שהמשא ומתן לא עלה יפה, בדיון ביום 15.10.2024 טענו הצדדים לעונש.
תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד אנבל לוקס, הפנתה לעובדות שני כתבי האישום המתוקנים, וטענה כי בקביעת מתחם הענישה יש לשקול לחובת הנאשם את הנסיבות לחומרה, הכוללות את העובדה שהנאשם בחר פעם אחר פעם לנקוט אלימות, כלפי מספר אנשים, ואף השתמש בסכינים כדי לחזק את תחושת החשש והפחד מפניו בקרב הסובבים אותו. כן הפנתה ב"כ המאשימה לתמונת הסכין בתיק המעצר.

ב"כ המאשימה טענה כי בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שהחזקת סכינים מביאה בסופו של דבר לשימוש בהם, כפי שכמעט התרחש באירוע בתיק המעצר בעניינו, והפנתה לענישה שהוטלה במסגרת ההליכים המשפטיים שהתנהלו ב-רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015) (להלן: "עניין ג'אנח") וב-רע"פ 7656/13 דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.2023) (להלן: "עניין דניאל").

בכל הנוגע למתחמי הענישה, ב"כ המאשימה עתרה בתיק העיקרי לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשים, ובתיק המצורף לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8 חודשים ל-18 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי לקולה יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בשני התיקים וחסך זמן שיפוטי, ולחומרה יש לתת את הדעת לעברו הפלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות דומות שבגינן ריצה מאסרים בפועל, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוא בר-הפעלה. ב"כ המאשימה טענה כי מעובדות אלו יש ללמוד על מסוכנותו של הנאשם ועל כך שאינו מורתע מההליכים שהתנהלו נגדו ומהסנקציות העונשיות שהוטלו עליו.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי ו-16 חודשי מאסר בגין התיק המצורף, וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, כך שסה"כ יוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ממושך הן בעבירות האלימות והן בעבירות האיומים, פיצוי וקנס.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נטל אחריות למעשיו והודה במיוחס לו, לאחר שכתבי האישום תוקנו באופן ניכר. ב"כ הנאשם טען כי שימוש הנאשם בסכין שהייתה מונחת במשאית שלו התמצה בכך שנופף בה מרחוק, ועל כן מדובר בנסיבות המצויות ברף נמוך של חומרה. אשר לתיק המצורף, טען ב"כ הנאשם כי הייתה היכרות מוקדמת בין הנאשם לבין בעל המכולת, ועל פי ההסדר ביניהם היה הנאשם לעיתים נוטל מצרכים מהמכולת ומשלם עליהם לאחר מכן. המתלונן סבר בטעות כי הנאשם התכוון לגנוב מצרכים, דבר שהוביל לוויכוח ביניהם, שבמהלכו המתלונן הכה את הנאשם במכות אגרוף כעולה מעובדות כתב האישום. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את חלקו המשמעותי של המתלונן, אשר השפיע על התנהגות הנאשם, וציין כי גם נגד המתלונן נפתחו הליכים פליליים בגין האירוע.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי לא הייתה לנאשם כל כוונה להשתמש בסכין, וכי צילומי מצלמות האבטחה מלמדים כי הנאשם רק התקרב לארגזי המים וחתך את הניילון שעטף אותם, מתוך תחושת פגיעה ותסכול, מבלי שפגע באיש, וכי הוא הוכה במהלך האירוע על ידי המתלונן, ותקף אותו רק בכך שדחף והדף אותו.

לענין נסיבותיו האישיות של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי נסיבות חייו של הנאשם קשות, הוא פרוד מאשתו, כמעט שאינו רואה את ילדיו והיה דר רחוב תקופה ארוכה, עד שמצא מקלט בהוסטל הנזכר בתיק העיקרי. ב"כ הנאשם טען כי בתסקיר שירות המבחן שהוגש בהליך המעצר, עלו אינדיקציות לאורח חייו ההישרדותי של הנאשם כדר רחוב ולרקע התמכרותי שלו, הנובעים מהעדר תמיכה משפחתית וחברתית.

אשר למתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם כי המתחם בתיק העיקרי צריך להתחיל ממאסר על תנאי, ואשר למתחם בתיק המצורף - הפנה לגזר הדין שניתן נגד הנאשם ב-ת"פ 20367-12-21, במסגרתו נשפט על עבירת איומים, שם נקבע מתחם הנע בין מספר חודשים שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, וכך עתר לקבוע מתחם זה גם במקרה דנן.

ב"כ הנאשם עתר להתחשב בכך שהנאשם עצור זה תקופה ארוכה ובתנאים קשים עקב משבר הכליאה השורר כיום. ב"כ הנאשם ציין כי בהרשעתו האחרונה נשפט הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, וכי הוא ער לעובדה שבמקרה דנן על עונשו להיות חמור יותר במידת מה עקב החזרתיות בביצוע העבירות, אך עתר להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם בחופף, ולחלופין בחופף ובמצטבר, באופן שעונשו הכולל לא יעלה על 12 חודשי מאסר.

הנאשם בדברו האחרון טרם גזר הדין טען כי בתיק העיקרי הוא עצר את המשאית סמוך להוסטל ולסופר מרקט, וכי דרי רחוב אחדים רצו להיכנס למשאית כדי לקחת ממנה סחורה. המאבטח של ההוסטל הבחין כי הוא החל להתווכח עימם, ועל כן הזמין את המשטרה. עוד טען הנאשם כי באותה עת החזיק בידו סכין יפנית שנועדה לפתוח את המשטח לפריקה.

הנאשם הוסיף כי במהלך מעצרו הוא עושה חשבון נפש, עוזר במה שניתן וכיום מתפקד כעוזר קצינת החינוך. הנאשם סיפר כי עבר משבר כלכלי ואישי, לא מצא את מקומו, בהוסטל סירבו לקבל אותו מאחר שהוא צעיר ומסוגל לעבוד, אך הוא התקשה למצוא מקום עבודה בגלל תיקי הוצל"פ המתנהלים נגדו. הנאשם ציין כי לאחר שישתחרר מהמאסר בכוונתו למצוא עבודה ולהסדיר את חובותיו בתיקי ההוצאה לפועל.

דיון והכרעה

הנאשם נותן את הדין בגין שני כתבי אישום מתוקנים; התיק העיקרי בגין עבירת איומים והתיק המצורף בגין עבירות של החזקת סכין, איומים ותקיפה סתם.

כל אחד מכתבי האישום מגלם אירוע נפרד, שכן העבירות נעשו בפער זמנים של שנה, בנסיבות שונות, במקומות שונים וכלפי מתלוננים שונים. משכך, וכפי שגם עלה מטיעוני הצדדים לפניי, יש לקבוע בגין העבירות בכל אחד מכתבי האישום מתחם ענישה הולם נפרד.

עם זאת, מאחר שעניינם של שני כתבי האישום בעבירות אלימות, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונש כולל בגין כלל העבירות.

עבירת האיומים הפכה לנגע בחברה שיש לבערו ביד תקיפה. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס להוצאת דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה - ראו לעניין זה: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, מג(3) 373 (1989) וכן רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (2006).

הערכים החברתיים שנפגעו מעבירות התקיפה והאיומים, כשבשני המקרים האיומים הושמעו תוך שהנאשם החזיק בסכין, הם הגנה על גופו, נפשו, ביטחונו האישי ועל שלוות נפשו של הפרט. בשני האירועים פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים באופן משמעותי ומוחשי, אף כי לא גרם במעשיו לחבלות גופניות.

הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת האיומים בתיק העיקרי כוללות התנהגות פרועה מצד הנאשם בהוסטל שבו שהה אותו זמן ואיומים על מאבטח המקום כי יפגע במישהו. בהמשך קילל הנאשם את המאבטח מבעד לשער ההוסטל. הנאשם ניגש למשאית שהייתה בשימוש, הוציא סכין שהייתה מונחת שם ונופף בה תוך שדחף את השער של ההוסטל ואיים, ואז עזב את המקום. בהמשך התקשר הנאשם לעובדת הסוציאלית של ההוסטל ושב ואיים כי יפגע במישהו. מדובר בהתנהגות בריונית ומאיימת מצד הנאשם, באיומים כלליים שהשמיע באוזני המאבטח והעובדת הסוציאלית, ללא כל סיבה הנראית לעין, שכללו נפנוף בסכין כדי להדגיש את איומיו.

הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות האיומים, החזקת הסכין שלא כדין והתקיפה בתיק המצורף, מלמדות כי הנאשם איים על המתלונן, עובד המכולת, מאחר שהלה חשד בו כי ניסה לגנוב מצרכים מחנות המכולת, והנאשם לא נענה לבקשת המתלונן לצאת מהמקום. הנאשם לא נענה גם לניסיונות ההרגעה של אדם נוסף שהיה במקום ואף דחף אותו. המתלונן תפס את הנאשם ומשך אותו מחוץ למכולת. השניים נפלו ארצה, ואז איים עליו הנאשם כי יפגע בו. בהמשך, לא התקררה דעתו של הנאשם, הוא שב למקום, לאחר שהצטייד בסכין, שעל פי התמונה שהוצגה לעיוני, היא בעלת להב גדול שעלול לפגוע בגופו של אדם. הנאשם ניסה להיכנס למכולת, אך כניסתו נחסמה והוא הורחק משם, אז חתר הנאשם באמצעות הסכין ארגז בקבוקי מים שניצב בכניסה למכולת. הנאשם לא פסק ממעשיו, ניסה שוב להיכנס למכולת, דחף את בעל המכולת ואיים על המתלונן. הנאשם הורחק על ידי אדם אחר ונלקחה מידו הסכין, אך הוא לא פסק מלנסות להיכנס למכולת, הוכה במכות אגרופ ו הופל ארצה. בהמשך לכך התקרב הנאשם לעבר המתלונן מספר פעמים, הניף את ידו לעברו, ואז המתלונן היכה באגרופ בפניו של הנאשם. באותן הנסיבות הכה הנאשם בפניו של המתלונן באגרופ, השניים נפלו שוב ארצה, והמתלונן בעט בראשו של הנאשם. הנאשם התרומם, הכה במתלונן במספר אגרופים, השניים הופרדו, והנאשם עזב את המקום.

אמנם ממעשי הנאשם לא נגרמה חבלה לאיש, אך האיומים בשילוב עם החזקת הסכין ותקיפת המתלונן והאחר מלמדים על חומרת התנהגותו של הנאשם, שכן בשל החזקת הסכין המצב עלול היה להסלים והתוצאות היו עלולות להיות חמורות יותר. עם זאת, אין להתעלם מכך שגם למתלונן היה חלק משמעותי באירוע בתקיפת הנאשם. נראה כי את העבירות בשני האירועים עבר הנאשם ללא תכנון מוקדם, אך אין לראות בכך משום נסיבה לקולה ולהפחית מחומרתן, שכן פעמים רבות מבוצעות עבירות מעין אלו באופן אימפולסיבי וללא תכנון מוקדם.

העובדה כי העבירות בתיק המצורף בוצעו בעת שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם כתב האישום בתיק העיקרי וכן מאסר מותנה מתיק קודם, מקנה חומרה להתנהגותו.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת האיומים תוך החזקת סכין מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבות האישיות של הנאשמים שעמדו לדין - לעניין זה ראו לדוגמה: עפ"ג (מח'י-ם) 1307-05-16 אבו טיר נ' מדינת ישראל (17.8.2016); ת"פ (שלום-קריות) 56872-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני (23.12.2019); ת"פ (שלום-נת') 199985-05-19 מדינת ישראל נ' חן (1.1.2020) וכן ת"פ (שלום-נת') 42435-03-21 מדינת ישראל נ' ראובן (12.10.2021).

עיינתי בהחלטות בעניין ג'אנח ובעניין דניאל, שאליהם הפנתה ב"כ המאשימה, אך אני סבורה כי יש לערוך הבחנה בין עניינו של הנאשם לבין המקרים שנדונו שם, ואפרט -

בעניין ג'אנח - כפי שטענה ב"כ המאשימה, בית משפט השלום קבע מתחם עונש בעבירה של החזקת סכין שלא כדין הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

אלא שמתחם הענישה נקבע בהתאם לנסיבות של אותו מקרה, שבו הנאשם נשא בכיסו סכין עת הובהל לבית החולים כשהוא דקור. בית משפט השלום סבר כי טענת הנאשם שלפיה החזיק את הסכין למטרת הגנה עצמית מגבירה את חומרת מעשיו, מאחר שהיא מלמדת על כך שלנאשם יריבות עם גורמים עברייניים. אין אלו הנסיבות במקרה שלפניי. בעניין דניאל - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם איים על שכנו כי ישרוף את ביתו וירצח את בנו, הכה אותו ורץ לעברו בעודו אווז סכין בידו.

בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר, הטיל על הנאשם בגין האמור 9 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל שני מאסרים על תנאי, האחד בן 12 חודשים והשני בן 6 חודשים, וזאת בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר בפועל, כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל.

הערעור שהוגש על ידי המדינה התקבל על ידי בית המשפט המחוזי, שקבע כי בנסיבות האירוע לא היה מקום להסתפק ב-9 חודשי מאסר, והחמיר את עונש המאסר בפועל ל-12 חודשים. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים, נקבע כי עברו המכביד של הנאשם (שכלל 42 תיקים), הכולל גם הרשעות בעבירות דומות, יחד עם הנסיבות של המקרה, לא הצדיקו לחפוף את המאסרים המותנים עם עונש המאסר בפועל. על כן החליט בית המשפט המחוזי כי המאסרים על תנאי בני 18 החודשים יופעלו בחופף זה לזה, אך במצטבר למאסר בפועל, כך שסה"כ הושתו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

בניגוד לטענת ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש שלפיה בעניין דניאל דובר באירוע נקודתי בלבד, בעוד שבעניינו מדובר באירוע מתגלגל, בית המשפט המחוזי מצא לנכון להדגיש בפסק דינו כי האירוע הוא "אירוע רב-שלבי" כלשונו, שתחילתו באיום מילולי, שחמור ממנו קשה להעלות על הדעת, ושלאחריו פתח הנאשם במעשי אלימות, עלה לביתו וחזר עם סכין מאיימת במיוחד, עד שבסופו של דבר המתלונן ברח מהמקום.

עוד יוער כי על אף חומרת נסיבות האירוע בעניין דניאל, בית המשפט המחוזי לא התערב במתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט קמא (6-15 חודשים) והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בעניינו עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש גבוה יותר (8-18) ולהטלת 16 חודשי מאסר בגין תיק זה בלבד.

לאור כל האמור, אשר לעבירת האיומים בתיק העיקרי, לנוכח עקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. אשר לעבירות בתיק המצורף, נוכח עקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי המתחם נע בין 7 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לא מצאתי לנכון, ואף לא נטען על ידי מי מהצדדים, כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה מטעמי שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום. לפיכך יש להטיל על הנאשם עונש כולל המצוי בתוך מתחמי הענישה שפורטו לעיל, בהתאם לנסיבות שאינן תלויות בביצוע העבירות.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, הנאשם כבן 40, יליד אוקראינה, גרוש ואב לשני ילדים המתגוררים עם אימם. הנאשם אינו בקשר עם בני משפחתו ונעדר גורמי תמיכה. טרם מעצרו עבד הנאשם כנהג משאית ונעדר מקום מגורים קבוע. הנאשם ניהל אורח חיים הישרדותי כדר רחוב, צרך אלכוהול וסמים צבר חובות, ותלויים נגדו תיקי הוצאה לפועל שהוא מתקשה להסדיר. יש להתחשב לקולה בכך שהנאשם הודה בעבירות בשני התיקים וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם שוה במעצר תקופה בת כתשעה חודשים, ובמהלך תקופה זו ניסה להשתלב בעבודה במסגרת מעצרו, אך ללא הצלחה.

מנגד, יש להתחשב לחומרה בעברו הפלילי של הנאשם הכולל שלוש הרשעות קודמות, כדלקמן: הרשעה משנת 2019 בגין צירוף תיקים בעבירות רכוש שונות, בגין הושת עליו עונש מאסר כולל לתקופה של 14 וחצי חודשים, לצד מאסרים מותנים, קנס, התחייבות ופיצוי.

הרשעה משנת 2020 בגין שתי עבירות איומים כלפי משכיר יחידת הדיור שבה התגורר, במסגרתה הושת עליו, בהסדר טיעון עונשי, עונש מאסר על תנאי לתקופה בת שלושה חודשים והתחייבות.

הרשעה משנת 2022 בגין שתי עבירות איומים כלפי גרושתו שהושמעו באוזניה ובאוזני העובדת הסוציאלית וכן הפרת צו שנועד להגן על אדם. על הנאשם הושת עונש שכלל 8 חודשי מאסר, הופעל במצטבר מאסר מותנה מהרשעתו הקודמת בן 3 חודשים, וסה"כ 11 חודשי מאסר. כן הוטל עליו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא בר-הפעלה בתיק שלפניי, הופעלה התחייבות וכן הוטל פיצוי לטובת המתלוננת.

למרבה הצער, בשל הסתבכות הנאשם באירוע בתיק המצורף נמנעה בדיקת אפשרות שילובו בבית המשפט הקהילתי, ואין כיום תכנית טיפולית או אופק שיקומי אחר, אף על פי שנראה כי קיימת נזקקות טיפולית. יש לקוות כי אכן כדברי הנאשם הוא עשה חשבון נפש בעת מעצרו ויפעל לאחר שחרורו ממאסר לשנות את מצבו לטובה. נוכח כלל השיקולים המפורטים לעיל, יש למקם את הנאשם בשליש האמצעי של מתחם העונש ההולם. בשל העובדה שהנאשם שוה במעצר זה תקופה ארוכה, ומאחר שהוא נעדר גורמי תמיכה ונוכח תקופת מעצרו, עונש המאסר שהוא עתיד לרצות ומצבו הכלכלי הדחוק, החלטתי להימנע מהשתת קנס ולהסתפק בהשתת התחייבות כספית תחתיו. כן אימנע מהטלת פיצוי כספי לטובת המתלונן בתיק המצורף, בשל חלקו באירוע מושא כתב האישום. סוף דבר

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

ב. המאסר על תנאי בן 4 חודשים שהושת על הנאשם בגזר הדין ב-ת"פ 20367-12-21 של בית משפט השלום

בראשון לציון מיום 20.3.2022 יופעל בחופף ובמצטבר למאסר בפועל.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר ובקיזוז ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות כנגד הגוף, לרבות עבירת איומים.

ד. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של החזקת סכין שלא כדין.

ה. הנאשם יצהיר כי הוא מתחייב להימנע בתוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר מלבצע עבירה מן העבירות בהן הורשע, שאם לא כן ישלם סך של 1,500 ₪. הנאשם יצהיר על התחייבותו כאמור מיד לאחר הקראת מתן גזר הדין.

צו כללי למוצגים. ניתן צו להשמדת הסכינים בתיק העיקרי ובתיק המצורף.

שב"ס מתבקש לבחון שילוב הנאשם בתוכנית עבודה או בטיפול התואמים את צרכיו.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.
ניתן והודע היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.